

„Jednakże mówię wam prawdę: Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Poczyszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, pošlę Go do was.

On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie.

O grzechu - bo nie wierzą we Mnie;

o sprawiedliwości zaś - bo idę do Ojca i już Mnie nie ujrzycie;

wreszcie o sądzie - bo władca tego świata został osądzony.” [J 16,7-11]

W świetle powyższego fragmentu porównaj dwa wystąpienia św. Piotra po Zesłaniu Ducha Świętego:

A) Dz 2, 14-41 (szczególnie 37-41)

B) Dz 4, 5-17

Zastanów się:

1. Kim byli słuchacze we fragmencie „A”, a kim w „B”?
2. Jaki był bezpośredni udział każdej z tych grup w skazaniu i zabiciu Jezusa Chrystusa?
3. Kto uwierzył słowom Piotra? Jak myślisz, dlaczego tak się stało? Dlaczego inni nie uwierzyli?
4. Spróbuj wskazać w mowie św. Piotra z fragmentu „A” to, co odnosi się do potrójnego działania Ducha Świętego, o którym mówił Jezus w J 16,7-11.

„A chociaż może i zasmucilem was moim listem, to nie żałuję tego; nawet zresztą gdybym i żałował, widząc, że list ów nappełnił was na pewien czas smutkiem,

to teraz raduję się - nie dlatego, żeście się zasmucili, ale żeście się zasmucili ku nawróceniu. Zasmuciliście się bowiem po Bożemu, tak iż nie ponieśliście przez nas żadnej szkody.

Bo smutek, który jest z Boga, dokonuje nawrócenia ku zbawieniu, którego się /potem/ nie żałuje, smutek zaś tego świata sprawia śmierć.

To bowiem, że zasmuciliście się po Bożemu - jakąż wzbudziło w was gorliwość, obronę, oburzenie, bojaźń, tęsknotę, zapał i potrzebę wymierzenia kary! We wszystkim okazaliście się bez nagany.” [2Kor7,8-11]

Patrząc na ten fragment listu św. Pawła do Koryntian zastanów się nad dwiema rzeczywistościami:

1. Duch Święty przekonuje o grzechu objawiając Boga i Jego miłość. W świetle Jego świętości dostrzegamy swój grzech. Duch Boży prowadzi nas poprzez to do:
 - ✓ prawdziwego żalu,
 - ✓ pragnienia jak najszybszego nawrócenia,
 - ✓ pragnienia świętości,
 - ✓ doświadczenie własnej słabości i tego, że bez łaski Bożej nic nie mogę,
 - ✓ mocniejszego przyłgnięcia do Boga,
2. Gdy zły duch zaczyna nam wypominać grzechy i uwierzemy jego kłamstwu może to doprowadzić do:
 - ✓ samopotępienia,
 - ✓ zwątpienia w miłość Bożą do mnie,
 - ✓ zwątpienia w to, że mogę sobie poradzić z moim grzechem dzięki łasce,
 - ✓ zniechęcenia drogą duchową,
 - ✓ rozpacz i odwrócenia się od Boga,
 - ✓ zaniedbania lub porzucenia modlitwy osobistej i życia sakramentalnego, z wymówką, że nie jestem godzien,
 - ✓ przekonania, że by powrócić do Boga muszę się **sam** oczyścić,

Patrząc na powyższe listy spróbuj odnaleźć tam siebie i podziel się swoimi doświadczeniami związanymi z tym tematem.

Proponowana lektura: „Dominum et vivificantem”- Encyklika Ojca Świętego Jana Pawła II o Duchu Świętym